



Plaça de Maluquer i Salvador / Plaça del Bestiar / Plaça de can Sínia

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Plaça de Maluquer i Salvador, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament: A la zona d'eixampla de Granollers

Coordenades:

Latitud: 41.60889
Longitud: 2.28872
UTM Est (X): 440734
UTM Nord (Y): 4606598

Classificació

Número de fitxa: 08096-203
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Necessita algunes actuacions de millora
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Granollers, Plaça de la Porxada, 6, 08400-GRANOLLERS

Fitxes associades:

[Torre d'aigua plaça Maluquer i Salvador](#)

[Casa "La Caixa"](#)

[Casa Margarit](#)

[Can Pedrals](#)

[Casa Magdalena Bufí](#)

Autor de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00

Descripció

Espai urbà que sembla tallar la carretera, entre els trams que s'anomenen carrers d'Anselm Clavé i plaça de Perpinyà, constituint una mena d'eixampla en direcció oest. És un dels indrets importants en el mercat del dijous, i en el desemboquen carrers de gran tradició com el de Sant Roc, o el d'Espí i Grau. Es troba delimitat per edificis de gran vàlua patrimonial, com l'antic cafè Nou o de l'Alhambra, el gran casal de la Caixa d'Estalvis, Una de les façanes de Can Pedrals, o la casa de Magdalena Bufí, d'entre altres que es detallen al final d'aquesta descripció. Com la major part de les places que s'obren a la carretera, presenta una interessant arbreda ombrívola, de la que en destaca un exemplar de melis (MUSEU DE GRANOLLERS, CIÈNCIES, 2001) i, al seu centre, encara s'alça la torre d'aigua a la que si adossa un modern quiosc d'estructura metàl·lica que substitueix a l'antic que havia estat instal·lat al començament del segle XX, conegut com del Mulet. A sota de la torre, encara existeix un refugi del temps de la guerra de 1936. Els elements que han estat inventariats són els que s'enumeren a continuació: NÚMEROS: 1, 2 (casa Magdalena Bufí), 3, 4 (edifici la Caixa), 6, 8 (can Pedrals), 18, 19 (cafè Nou, 1891, antiga seu de l'Alhambra), 20, 23, 24, 25.

Observacions:

En el tros de la Carretera que es troba entre les places del Bestiar o de can Sínia (oficialment de Maluquer i Salvador) i la de la Corona es troba l'aparador de la ciutat (BAULIES, 1965).

Història

Fora muralla, aquest espai urbà va sorgir en el 1842 a conseqüència de l'aterrament d'una part d'aquesta, on fins al 1932 era celebrat el mercat de bestiar gros, que aquell any va ser traslladat al "parc" de la plaça Barangé, davant l'estació de França vella, i, desaparegudes les instal·lacions ferroviàries, es va passar a altres contrades (BAULIES, 1965). Maluquer i Salvador fou el fundador de l'Institut Nacional de Previsió, el segle XIX (BAULIES, 1965). Allà estava ubicat el cafè del Sínia, famós per les picabaralles de la política local (GARRELL, 1960). El cafè era propietat d'en Salvador Paituví, conegut per en Sínia, motiu propiciat per la situació geogràfica del local -que donà nom també a una vinya i una bassa-, ja que a la part de llevant de l'actual plaça hi existí una Sínia. El número 19 de la plaça era conegut per Cal Bater, el 13, can Delmes (renom d'en Vicenç Vidal Cuquet), a la cantonada amb la plaça de Perpinyà, can Garrelet (d'en Benet Garrell, qui posà aquí ferreteria) (GARCIA PEY, 1990). També al número 10 en Ramoneda tenia els seus corrals (GARCIA-PEY, 1990). La seu de la societat recreativa de l'Alhambra, estava també en aquesta plaça (al número 19), en un edifici dotat de teatre, construït pels germans Josep i Pere Barangé el 1892 (BAULIES, 1986b), després el local es va convertir en el cinema Canigó, mes conegut durant un temps com can Pistoles (GARCIA-PEY, 1990). Al número 27, els Ventura tenien un negoci de licors, i feien diners amb l'anís que portava un picarol lligat al coll de l'ampolla (GARCIA-PEY, 1990). L'antic quiosc de la plaça era d'en Mulet (GARCIA-PEY, 1990), i la torre d'aigua va estar construïda el 1877, segons consta en una inscripció encara visible a la part alta de la construcció.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965) Granollers. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.
BAULIES I CORTAL, Jordi (1986b) "La industrialització de la vila i la ciutat moderna",
Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la
història de Granollers, pp. 65-76 Granollers: Servei Municipal de Cultura. GARCIA-PEY,
Enric (1990) Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura, Estudis de
Granollers i del Vallès Oriental, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers. GARRELL I
ALSINA, Amador (1960) Granollers, vila oberta, Granollers, Gràfiques Garrell.; MUSEU DE
GRANOLLERS. CIÈNCIES (2001) Arbres d'interès local de Granollers. Llista prèvia
Barcelona: Comissió de Cooperació de Museus Locals de les comarques barcelonines,
Diputació de Barcelona.



